

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/320

z dnia 28 lutego 2018 r.

dotycząca niektórych środków ochrony zdrowia zwierząt w handlu wewnętrznym salamandrami oraz przy wprowadzaniu takich zwierząt do Unii w związku z grzybem *Batrachochytrium salamandrivorans*

(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 1208)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) *Batrachochytrium salamandrivorans* (Bsal), nowy grzybiczy patogen salamander, występuje w Belgii, Niemczech, Niderlandach i Zjednoczonym Królestwie od 2013 r. Atakuje on populacje salamander utrzymywanych i dzikich i może spowodować znaczną chorobowość i upadkowość w tych populacjach. Bsal jest śmiertelny dla niektórych gatunków salamander, natomiast inne gatunki są całkowicie lub częściowo na niego odporne, lecz osobniki mogą przenosić Bsal na skórce, a więc być rezerwuarem patogenu i źródłem zakażenia lub skażenia innych gatunków salamander.
- (2) Zgodnie z aktualną wiedzą naukową dotyczącą Bsal, skompilowaną w opinii naukowej ⁽³⁾ Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) na temat Bsal w ramach oceny wykazu i kategoryzacji chorób zwierząt na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 ⁽⁴⁾, Bsal ma charakter endemiczny co najmniej w Japonii, Tajlandii i Wietnamie, gdzie współczynnik chorobowości w populacjach dzikich salamander wynosi około 3 %. Uważa się zasadniczo, że Bsal pochodzi z Azji Wschodniej, jest tam rozpowszechniony i występuje endemicznie. Brakuje jednocześnie informacji o skali jego rozpowszechnienia w innych częściach świata. Powszechnie uważa się również, że handel zakażonymi salamandrami lub salamandrami będącymi nosicielami tego grzyba przyczynia się do rozpowszechnienia Bsal.
- (3) Zgodnie z dostępnymi danymi handluje się zarówno gatunkami salamander odpornych na Bsal, jak i narażonych na zachorowanie. Dyrektywą Rady 92/65/EWG ⁽⁵⁾ ustanowiono wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel w Unii zwierzętami nieobjętymi wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczegółowych aktach prawa Unii, o których mowa w załączniku F do tej dyrektywy, i przywóz tych zwierząt do Unii. Unijne przepisy w dziedzinie zdrowia zwierząt, w tym dyrektywa 92/65/EWG, nie zawierają obecnie żadnych szczegółowych wymagań dotyczących zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu salamandrami lub ich przywozu do Unii, które skutecznie chroniłyby zdrowie zwierząt przed rozprzestrzenieniem się Bsal w Unii.
- (4) W dokumencie pt. „Scientific and technical assistance concerning the survival, establishment and spread of *Batrachochytrium salamandrivorans* (Bsal) in the EU” (Pomoc naukowa i techniczna dotycząca przetrwania, zadomowienia i rozprzestrzeniania się *Batrachochytrium salamandrivorans* (Bsal) w UE – „dokument EFSA”) ⁽⁶⁾ EFSA oceniła potencjalny wpływ Bsal na zdrowie salamander dzikich i utrzymywanych w Unii, skuteczność i wykonalność zakazu przemieszczania salamander będących przedmiotem handlu, trafność, niezawodność i odporność dostępnych metod diagnostycznych do celów wykrywania Bsal i ewentualnych metod alternatywnych oraz wykonalnych środków zmniejszających ryzyko służących zapewnieniu bezpiecznego międzynarodowego i wewnętrznego handlu salamandrami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.⁽³⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(11):5071.⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54).⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(2):4739.

- (5) Zgodnie z dokumentem EFSA ważnymi środkami zmniejszającymi ryzyko, które zapobiegają rozprzestrzenianiu się Bsal, są: poddawanie salamander kwarantannie, badanie salamander w celu wykazania, że nie są zakażone Bsal, ograniczenia w przemieszczaniu salamander, procedury higieniczne i środki w dziedzinie bioasekuracji lub leczenie salamander przeciwko Bsal.
- (6) W dokumencie tym podkreślono również, że w obecnej wiedzy o Bsal występuje wiele luk i niepewności. W szczególności stwierdzono, że z uwagi na złożoną taksonomię oraz brak aktualnych dowodów na to, które gatunki są podatne na Bsal, przepisy na poziomie rządu taksonomicznego mogłyby być zarówno bardziej skuteczne, jak i łatwiejsze do wyegzekwowania niż przepisy na poziomie gatunków.
- (7) Należy zatem ustanowić środki ochrony zdrowia zwierząt w wewnątrzunijnym handlu przesyłkami zawierającymi salamandry oraz przy wprowadzaniu takich przesyłek do Unii na poziomie rządu taksonomicznego płazów ogoniastych (*Caudata*), aby zapewnić nierozprzestrzenianie się Bsal w drodze handlu wewnątrzunijnego tymi zwierzętami oraz wprowadzania tych zwierząt do Unii. Środki te powinny uwzględniać środki zmniejszające ryzyko, o których mowa w dokumencie EFSA, w szczególności przewidywać odpowiedni okres kwarantanny, badania diagnostyczne i leczenie salamander, jak też certyfikację ich statusu zdrowotnego do celów handlu tymi zwierzętami i wprowadzania salamander do Unii. Środki te mają charakter pilny i nie są uważane za środki szczególne w rozumieniu art. 18 ust. 2 dyrektywy Rady 92/65/EWG.
- (8) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 ⁽¹⁾ ustanawia wymagania dotyczące zdrowia zwierząt mające zastosowanie do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia, a płazy są uwzględnione wśród zwierząt wymienionych w tym załączniku. Środki ochrony zdrowia zwierząt ustanowione w niniejszej decyzji nie powinny mieć zastosowania do przemieszczania o charakterze niehandlowym salamander będących zwierzętami domowymi i podlegających przepisom rozporządzenia (UE) nr 576/2013, z uwagi na specyfikę takiego przemieszczania i brak informacji na jego temat.
- (9) Środki te powinny mieć zastosowanie niezależnie od innych przepisów unijnych potencjalnie istotnych dla handlu salamandrami i ich wprowadzania, w szczególności rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 ⁽²⁾.
- (10) Na 85. posiedzeniu ogólnym w dniach 21–26 maja 2017 r. Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (OIE) uwzględniła zakażenie Bsal w Kodeksie zdrowia zwierząt wodnych. Nie są jednak jeszcze dostępne szczegółowe normy międzynarodowe i brakuje informacji o zdolnościach technicznych służb weterynaryjnych i laboratoriów na świecie w zakresie wykrywania Bsal, choć wiele zainteresowanych podmiotów w Unii Europejskiej przoduje w diagnozowaniu i leczeniu zakażenia Bsal oraz w zakresie bezpiecznego postępowania z salamandrami będącymi przedmiotem handlu. Właściwe jest zatem, by większość środków zmniejszających ryzyko, w szczególności kwarantanna w odpowiednim obiekcie, badanie i leczenie salamander będących przedmiotem handlu lub salamander wprowadzanych do Unii, było stosowanych przez właściwe organy weterynaryjne, podmioty i laboratoria znajdujące się w obrębie Unii.
- (11) Zgodnie z dokumentem EFSA Bsal może być przenoszony między gatunkami salamander pochodzącymi z różnych obszarów, a także może dochodzić do zanieczyszczenia krzyżowego w różnych obiektach, w których odbywają się hodowla, gromadzenie lub dystrybucja salamander. W związku z powyższym ryzyko wystąpienia Bsal u salamander będących przedmiotem handlu jest niezależne od ich miejsca pochodzenia i sytuacji w środowisku naturalnym. Zatem środki zmniejszające ryzyko powinny mieć zastosowanie do wszystkich przesyłek zawierających salamandry i przeznaczonych do handlu wewnątrzunijnego lub wprowadzanych do Unii.
- (12) Należy ustanowić warunki minimalne dla odpowiednich obiektów, które mają być przeznaczone do kwarantanny salamander, aby zapewnić ich bioasekurację, a procedury postępowania z salamandrami, które padły w tych obiektach, powinny przebiegać zgodnie z obowiązującymi przepisami szczegółowymi określonymi w rozporządzeniu w sprawie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ⁽³⁾.
- (13) Jeśli chodzi o wielkość jednostek epidemiologicznych poddawanych kwarantannie, należy określić minimalną wielkość kwalifikującą się do certyfikacji ujemnych wyników badań diagnostycznych z uwagi na ograniczoną wrażliwość najlepszej dostępnej metody ilościowej łańcuchowej reakcji polimerazy w czasie rzeczywistym (qPCR), która to metoda jest wystarczająco wiarygodna tylko wtedy, gdy jednostki epidemiologiczne składają się z co najmniej 62 salamander.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

- (14) Salamandry, które zostały poddane kwarantannie oraz badaniom i uzyskały wynik ujemny lub zostały poddane skutecznemu leczeniu w Unii, nie powinny ponownie podlegać kwarantannie i badaniom, o ile były odizolowane w odpowiednim obiekcie od salamander o innym statusie zdrowotnym.
- (15) Jeśli chodzi o leczenie, powinno ono zostać określone i przebiegać zgodnie z protokołami już opisanymi w recenzowanej literaturze naukowej, jak wskazano w dokumencie EFSA, lub z porównywalnymi protokołami.
- (16) Należy sporządzić wykaz państw trzecich zatwierdzonych do celów wystawiania świadectw zdrowia zwierząt na potrzeby wprowadzania do Unii przesyłek zawierających salamandry; wykaz ten powinien być ograniczony do tych państw, które już dostarczyły wystarczające gwarancje w celu wystawiania świadectw co najmniej równoważne z tymi, które ustanowiono w dyrektywie Rady 96/93/EWG⁽¹⁾, tak aby nie dopuścić do wystawiania fałszywych lub wprowadzających w błąd świadectw. Należy zatem powołać się na dostępne wykazy sporządzone w kontekście wprowadzania do Unii innych towarów. Takie państwa trzecie są wymienione odpowiednio w załączniku I do decyzji Komisji 2004/211/WE⁽²⁾, w części 2 załącznika II do decyzji Komisji 2007/777/WE⁽³⁾, w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008⁽⁴⁾, w części 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 119/2009⁽⁵⁾, w części 1 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 206/2010⁽⁶⁾ lub w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 605/2010⁽⁷⁾.
- (17) Przesyłki zawierające salamandry powinny być wprowadzane do Unii tylko wówczas, gdy spełniają wszystkie wymogi i właściwy organ weterynaryjny w punkcie kontroli granicznej w miejscu wejścia może również upewnić się, że przesyłki zostaną przyjęte przez podmiot odpowiedzialny za odpowiedni obiekt w miejscu przeznaczenia i zostaną poddane odpowiedniej kwarantannie.
- (18) Faktyczne przybycie przesyłek zawierających salamandry wprowadzonych do Unii z państw trzecich do miejsca kwarantanny w Unii powinno być rejestrowane w elektronicznej wersji wspólnego dokumentu weterynaryjnego wejścia określonego w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 282/2004⁽⁸⁾ i obsługiwanego za pomocą zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego znanego pod nazwą TRACES, tak aby właściwy organ weterynaryjny w punkcie kontroli granicznej w miejscu wejścia mógł być w sposób wiarygodny informowany o ich przybyciu.
- (19) Niniejsza decyzja powinna przewidywać okres przejściowy, aby dać państwom członkowskim, właściwym organom i podmiotom gospodarczym czas na wprowadzenie niezbędnych procedur, tak aby były one w stanie przestrzegać przepisów ustanowionych w niniejszej decyzji. Okres ten powinien być ograniczony do kilku miesięcy. Jednocześnie powinny mieć już zastosowanie środki zmniejszające ryzyko w oparciu o poziom ochrony wymagany w państwach członkowskich przeznaczenia.
- (20) Oczekuje się, że w najbliższych latach dostępnych będzie więcej informacji o Bsal na podstawie źródeł naukowych oraz wyników kontroli urzędowych przeprowadzonych przez państwa członkowskie, dzięki czemu aktualna wiedza o tej chorobie zostanie uzupełniona. W związku z powyższym środki ochrony zdrowia zwierząt ustanowione w niniejszej decyzji powinny mieć charakter tymczasowy. Powinny one jednak mieć zastosowanie co najmniej do dnia 31 grudnia 2019 r., aby umożliwić państwom członkowskim wdrażanie przez jeden rok oraz sporządzenie sprawozdania rocznego i jego rozpatrzenie, natomiast stałe unijne przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt mogą zostać ustanowione na podstawie nowego rozporządzenia (UE) 2016/429 w sprawie przenośnych chorób zwierząt i mieć zastosowanie od daty rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 96/93/WE z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie certyfikacji zwierząt i produktów zwierzęcych (Dz.U. L 13 z 16.1.1997, s. 28).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniająca decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE (Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2007/777/WE z dnia 29 listopada 2007 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wzory świadectw na przywóz z krajów trzecich niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit do spożycia przez ludzi i uchylająca decyzję 2005/432/WE (Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 49).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 798/2008 z dnia 8 sierpnia 2008 r. ustanawiające wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu i produktów drobiowych oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 119/2009 z dnia 9 lutego 2009 r. ustanawiające wykaz krajów trzecich i ich części do celów przywozu do Wspólnoty i tranzytu przez jej terytorium mięsa dzikich zającowatych, niektórych dzikich ssaków lądowych oraz królików utrzymywanych w warunkach fermowych, a także stosowne wymagania w zakresie świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 12).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 605/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wydawania świadectw weterynaryjnych przy wprowadzaniu do Unii Europejskiej mleka surowego, przetworów mlecznych, siary i produktów na bazie siary przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 175 z 10.7.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 282/2004 z dnia 18 lutego 2004 r. wprowadzające dokument zgłoszenia i kontroli weterynaryjnych dotyczących zwierząt wwożonych do Wspólnoty pochodzących z krajów trzecich (Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 11).

- (21) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsza decyzja określa środki ochrony zdrowia zwierząt w handlu wewnątrzunijnym salamandrami oraz przy wprowadzaniu przesyłek zawierających takie zwierzęta do Unii.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „salamandry” oznaczają wszystkie płazy należące do rzędu płazów ogoniastych (*Caudata*);
- b) „Bsal” oznacza grzyby *Batrachochytrium salamandrivorans* (królestwo grzybów, typ: *Chytridiomycota*, rząd: *Rhizophydiales*);
- c) „jednostka epidemiologiczna” oznacza grupę salamander o takim samym prawdopodobieństwie narażenia na kontakt z Bsal;
- d) „kwarantanna” oznacza utrzymywanie salamander w izolacji bez bezpośredniego ani pośredniego kontaktu z salamandrami spoza danej jednostki epidemiologicznej, tak by zapewnić nierozprzestrzenianie się Bsal, podczas gdy zwierzęta w izolacji podlegają obserwacji przez określony czas oraz badaniom i – w stosownych przypadkach – leczeniu;
- e) „podmiot” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która odpowiada za salamandry, w tym w ograniczonym czasie, jednak z wyłączeniem posiadaczy zwierząt domowych;
- f) „odpowiedni obiekt” oznacza pomieszczenie:
 - (i) gdzie salamandry są poddawane kwarantannie, zanim zostaną wysłane do innego państwa członkowskiego lub po ich wprowadzeniu do Unii; oraz
 - (ii) które jest zarejestrowane przez właściwy organ przed rozpoczęciem kwarantanny;
- g) „odpowiednie badanie diagnostyczne” oznacza badanie z zastosowaniem metody ilościowej łańcuchowej reakcji polimerazy w czasie rzeczywistym (qPCR) obejmującej charakterystyczne dla danego gatunku startery STerF i STerR amplifikujące odcinek DNA Bsal złożony ze 119 nukleotydów;
- h) „wspólny dokument weterynaryjny wejścia” lub „CVED” oznacza dokument zgłoszenia przybycia zwierząt do Unii, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 282/2004, sporządzony zgodnie ze wzorem określonym w załączniku I do tego rozporządzenia i obsługiwany za pomocą zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego TRACES;
- i) „potwierdzony przypadek Bsal” oznacza potwierdzenie występowania Bsal lub jego materiału genetycznego na lub w tkankach salamander w drodze odpowiedniego badania diagnostycznego.

Artykuł 3

Warunki dotyczące zdrowia zwierząt w handlu wewnątrzunijnym salamandrami

1. Państwa członkowskie zakazują wysyłania przesyłek zawierających salamandry do innego państwa członkowskiego, z wyjątkiem przypadków, gdy przesyłki takie spełniają następujące warunki dotyczące zdrowia zwierząt:
 - a) towarzyszy im świadectwo zdrowia zwierząt zgodne ze wzorem świadectwa zdrowia zwierząt określonym w załączniku I część A;

- b) salamandry nie mogą wykazywać objawów klinicznych Bsal, w szczególności uszkodzeń ani owrzodzeń skóry, w czasie badania przez urzędowego lekarza weterynarii; badanie to należy przeprowadzić w ciągu 24 godzin przed wysyłką przesyłki do państwa członkowskiego przeznaczenia;
- c) salamandry muszą pochodzić z populacji, w której nie wystąpiły upadki spowodowane Bsal ani objawy kliniczne Bsal, w szczególności podmiot nie zaobserwował uszkodzeń ani owrzodzeń skóry;
- d) przesyłka musi składać się z:
- (i) co najmniej 62 salamander, które zostały poddane kwarantannie jako jedna jednostka epidemiologiczna w odpowiednim obiekcie spełniającym warunki minimalne określone w załączniku II, przez okres co najmniej sześciu tygodni bezpośrednio przed datą wystawienia świadectwa zdrowia zwierząt określonego w załączniku I część A oraz wymazy ze skóry salamander znajdujących się w przesyłce zostały przebadane pod kątem Bsal z wynikiem ujemnym w piątym tygodniu okresu kwarantanny przy pomocy odpowiedniego badania diagnostycznego, z zachowaniem liczebności próby określonej w załączniku III pkt 1 lit. a); lub
 - (ii) salamander, które zostały poddane leczeniu przeciwko Bsal w sposób wymagany przez właściwy organ zgodnie z załącznikiem III pkt 1 lit. b).
2. Jeżeli przesyłki zawierające salamandry zostały wprowadzone do Unii z państwa trzeciego i poddano je już kwarantannie w odpowiednim obiekcie miejsca przeznaczenia zgodnie z art. 6, państwa członkowskie zezwalają na ich wysyłkę do innego państwa członkowskiego tylko wtedy, gdy przesyłki te spełniają następujące warunki:
- a) warunki dotyczące zdrowia zwierząt określone w ust. 1 lit. a), b) i c);
 - b) salamandry zostały poddane kwarantannie w odpowiednim obiekcie spełniającym warunki minimalne określone w załączniku II, w okresie między końcem kwarantanny następującej po ich wprowadzeniu do Unii a wydaniem świadectwa zdrowia zwierząt określonego w załączniku I część A.

Artykuł 4

Warunki dotyczące zdrowia zwierząt przy wprowadzaniu do Unii przesyłek zawierających salamandry

Państwa członkowskie zakazują wprowadzania do Unii przesyłek zawierających salamandry z państwa trzeciego, z wyjątkiem przypadków, gdy przesyłki takie spełniają następujące warunki:

- a) pochodzą z państw trzecich wymienionych w jednym z następujących aktów:
 - (i) załączniku I do decyzji 2004/211/WE;
 - (ii) części 2 załącznika II do decyzji 2007/777/WE;
 - (iii) załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008;
 - (iv) części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 119/2009;
 - (v) części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010;lub
 - (vi) załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 605/2010;
- b) towarzyszy im świadectwo zdrowia zwierząt zgodne ze wzorem świadectwa zdrowia zwierząt określonym w załączniku I część B;
- c) salamandry nie mogą wykazywać objawów klinicznych Bsal, w szczególności w czasie badania przez urzędowego lekarza weterynarii nie mogą występować objawy uszkodzeń ani owrzodzeń skóry; badanie to przeprowadzono w ciągu 24 godzin przed wysyłką przesyłki do Unii;

- d) przed wydaniem świadectwa zdrowia zwierząt, o którym mowa w lit. b), jednostka epidemiologiczna składająca się z salamander znajdujących się w przesyłce została odizolowana od innych salamander najpóźniej w czasie badania do celów wydania świadectwa zdrowia zwierząt i od tego czasu salamandry te nie były w kontakcie z innymi salamandrami.

Artykuł 5

Poświadczenie dotyczące odpowiedniego obiektu miejsca przeznaczenia

Państwa członkowskie zapewniają, aby punkty kontroli granicznej nie wydawały zgody na wejście na terytorium Unii przesyłek zawierających salamandry, chyba że importerzy lub ich przedstawiciele dostarczą pisemne poświadczenie w języku urzędowym państwa członkowskiego punktu kontroli granicznej w miejscu wejścia do Unii, podpisane przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za odpowiedni obiekt miejsca przeznaczenia, w którym to dokumencie figurują:

- a) nazwa i adres odpowiedniego obiektu miejsca przeznaczenia;
- b) informacje, że odpowiedni obiekt miejsca przeznaczenia spełnia warunki minimalne określone w załączniku II;
- c) informacje, że przesyłka zawierająca salamandry zostanie objęta kwarantanną.

Artykuł 6

Zasady kwarantanny dotyczące przesyłek zawierających salamandry wprowadzanych do Unii

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- 1) urzędowy lub zatwierdzony lekarz weterynarii odpowiedzialny za odpowiedni obiekt miejsca przeznaczenia rejestrował przybycie przesyłki zawierającej salamandry wprowadzanej do Unii z państwa trzeciego w polu nr 45 w części 3 w wersji elektronicznej wspólnego dokumentu weterynaryjnego wejścia;
- 2) urzędowy lub zatwierdzony lekarz weterynarii zapewniał, aby podmiot poddał przesyłkę zawierającą salamandry kwarantannie w odpowiednim obiekcie miejsca przeznaczenia jako jedną jednostkę epidemiologiczną;
- 3) urzędowy lub zatwierdzony lekarz weterynarii skontrolował warunki kwarantanny w przypadku każdej przesyłki zawierającej salamandry, w tym sprawdził rejestry upadkowości i przeprowadził badanie kliniczne salamander w odpowiednim obiekcie miejsca przeznaczenia, w szczególności kontrolując występowanie uszkodzeń i owrzodzeń skóry;
- 4) jeżeli przesyłka składa się z 62 lub większej liczby salamander, urzędowy lub zatwierdzony lekarz weterynarii dokonał sprawdzenia, pobrał próbki, przeprowadził badania pod kątem Bsal i zastosował leczenie przeciwko Bsal zgodnie z procedurami, o których mowa w załączniku III pkt 1 i 2, po przybyciu przesyłki zawierającej salamandry do odpowiedniego obiektu miejsca przeznaczenia;
- 5) jeżeli przesyłka składa się z mniej niż 62 salamander, urzędowy lub zatwierdzony lekarz weterynarii zapewnił, aby przesyłka została poddana leczeniu przeciwko Bsal w sposób wymagany przez właściwy organ zgodnie z załącznikiem III pkt 3;
- 6) urzędowy lub zatwierdzony lekarz weterynarii zwolnił przesyłkę zawierającą salamandry z odpowiedniego obiektu miejsca przeznaczenia za pomocą pisemnego zezwolenia:
 - a) w przypadku badania, o którym mowa w załączniku III pkt 1 lit. a), o ile upłynęło co najmniej sześć tygodni od daty rozpoczęcia kwarantanny i dopiero po otrzymaniu ujemnych wyników badania, w zależności od tego, który termin przypadnie później; lub
 - b) w przypadku leczenia, o którym mowa w załączniku III pkt 1 lit. b), wyłącznie po pomyślnym zakończeniu leczenia.

Artykuł 7

Środki, jakie należy wprowadzić w przypadku potwierdzonego przypadku Bsal w odpowiednim obiekcie miejsca przeznaczenia

1. W przypadku gdy w czasie kwarantanny zostanie potwierdzone, że co najmniej jedna salamandra z danej jednostki epidemiologicznej jest zakażona Bsal, państwa członkowskie zapewniają, aby w odpowiednim obiekcie miejsca przeznaczenia zostały wprowadzone następujące środki:
 - a) wszystkie salamandry wchodzące w skład tej samej jednostki epidemiologicznej:
 - (i) są poddane leczeniu przeciwko Bsal w sposób wymagany przez właściwy organ zgodnie z załącznikiem III pkt 3; albo
 - (ii) zostają uśmiercone i usunięte jako produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
 - b) po zrealizowaniu środków, o których mowa w lit. a), teren odpowiedniego obiektu miejsca przeznaczenia, w którym utrzymywano daną jednostkę epidemiologiczną, zostaje oczyszczony i odkażony w sposób wymagany przez właściwy organ.
2. Właściwy organ może zażądać przeprowadzenia badania salamander poddanych leczeniu, aby zweryfikować skuteczność leczenia, o którym mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i), oraz może w razie potrzeby zażądać powtórzenia leczenia, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się Bsal.

Artykuł 8

Koszty

Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie koszty kwarantanny, badań i w razie konieczności koszty środków zmniejszających ryzyko oraz leczenia zostały poniesione przez podmiot lub importera.

Artykuł 9

Wymagania w zakresie corocznej sprawozdawczości

Najpóźniej do dnia 30 czerwca każdego roku, począwszy od roku 2019, państwa członkowskie, które w poprzednim roku miały do czynienia z przesyłkami zawierającymi salamandry, przedkładają Komisji następujące informacje dotyczące poprzedniego roku, z podziałem na informacje dotyczące handlu wewnątrzunijnego i dotyczące wprowadzania przesyłek zawierających salamandry do Unii:

- a) liczba jednostek epidemiologicznych, w których wystąpił co najmniej jeden potwierdzony przypadek Bsal;
- b) liczba jednostek epidemiologicznych poddanych leczeniu, w których nie potwierdzono żadnego przypadku Bsal;
- c) wszelkie dodatkowe informacje, które uznają one za stosowne, dotyczące badań, leczenia, postępowania z przesyłkami i wykonania niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Środki przejściowe

1. Przez okres przejściowy do dnia 6 września 2018 r. państwa członkowskie przeznaczenia mogą przyjmować na swoje terytorium przesyłki z innych państw członkowskich zawierające salamandry, które nie spełniają warunków dotyczących zdrowia zwierząt określonych w art. 3, na odpowiednich warunkach dotyczących ograniczania ryzyka, które zostaną określone przez właściwy organ po konsultacji z podmiotami i – w razie potrzeby – z państwem członkowskim pochodzenia.
2. Przez okres przejściowy do dnia 6 września 2018 r. państwa członkowskie przeznaczenia mogą przyjmować na swoje terytorium przesyłki wprowadzone do Unii z państw trzecich, zawierające salamandry, które nie spełniają warunków dotyczących zdrowia zwierząt określonych w art. 4, jeżeli przy postępowaniu z tymi przesyłkami przestrzegano przepisów art. 5–7.

Artykuł 11

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2019 r.

Artykuł 12

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lutego 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

**ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT
w handlu wewnętrznym salamandrami**

UNIA EUROPEJSKA

Świadectwo w handlu wewnętrznym

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa/Imię i nazwisko Adres Kod pocztowy		I.2. Numer referencyjny świadectwa	I.2.a. Lokalny numer referencyjny		
			I.3. Właściwy organ centralny			
			I.4. Właściwy organ lokalny			
	I.5. Odbiorca Nazwa/Imię i nazwisko Adres Kod pocztowy		I.6.			
			I.7.			
	I.8. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.9.	I.10. Państwo przeznaczenia	Kod ISO	I.11.
	I.12. Miejsce pochodzenia Inne (zarejestrowana kwarantanna) ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy		I.13. Miejsce przeznaczenia Gospodarstwo ☐ Inne ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy		Numer rejestracyjny Numer zatwierdzenia	
	I.14. Miejsce załadunku Kod pocztowy		I.15. Data i godzina wyjazdu			
I.16. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie		I.17. Przewoźnik Nazwa Adres Kod pocztowy		Numer zatwierdzenia Państwo członkowskie		
I.18. Gatunek zwierząt			I.19. Kod towaru (kod HS) 01069000		I.20. Ilość	
I.21.			I.22. Liczba opakowań			

I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika		I.24. Rodzaj opakowań	
I.25. Cel certyfikacji zwierząt: Hodowla ☐ Inne ☐			
I.26. Tranzyt przez państwo trzecie ☐		I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐	
Państwo trzecie	Kod ISO	Państwo członkowskie	Kod ISO
Punkt wyjścia	Kod	Państwo członkowskie	Kod ISO
Punkt wejścia	Nr PKG	Państwo członkowskie	Kod ISO
I.28. Wywóz ☐		I.29.	
Państwo trzecie	Kod ISO		
Punkt wyjścia	Kod		
I.30.			
I.31. Oznakowanie zwierząt			
Gatunek (nazwa systematyczna)		Ilość	

Unia Europejska

Salamandry

II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b. Lokalny numer referencyjny
Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że zwierzęta opisane w części I spełniają następujące wymagania:		
Część II: Zaświadczenie	II.1. Salamandry ⁽¹⁾ zostały przebadane w ciągu 24 godzin przed planowaną wysyłką przesyłki i w czasie badania nie wykazały żadnych klinicznych objawów zakażenia grzybem <i>Batrachochytrium salamandrivorans</i> (Bsal), w szczególności uszkodzeń ani owrzodzeń skóry;	
	II.2. Według podmiotu salamandry pochodzą z populacji, w której podmiot nie zaobserwował upadków spowodowanych Bsal ani objawów Bsal, w szczególności uszkodzeń ani owrzodzeń skóry;	
	II.3. Przesyłka składa się z:	
	⁽²⁾ [(i) jednej jednostki epidemiologicznej liczącej co najmniej 62 salamandry, które zostały poddane kwarantannie i odizolowane od innych salamander w odpowiednim obiekcie przez okres co najmniej 6 tygodni bezpośrednio przed datą wystawienia niniejszego świadectwa; oraz (ii) wymazy ze skóry salamander pobrane w piątym tygodniu okresu kwarantanny zostały przebadane pod kątem Bsal z wynikiem ujemnym przy pomocy odpowiedniego badania diagnostycznego, z zachowaniem liczebności próby określonej w pkt 1 lit. a) załącznika III do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/320;]	
	^{(2) albo} [salamander, które zostały poddane leczeniu przeciwko Bsal w sposób wymagany przez właściwy organ zgodnie z pkt 1 lit. b) załącznika III do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/320;]	
^{(2) albo} [salamander, które wprowadzono do Unii Europejskiej i które zostały poddane kwarantannie lub leczeniu oraz były utrzymywane w odpowiednim obiekcie miejsca przeznaczenia w izolacji od innych salamander w okresie między końcem kwarantanny następującej po ich wprowadzeniu do Unii Europejskiej a wydaniem niniejszego świadectwa;]		
Uwagi		
⁽¹⁾ „Salamandry” oznaczają wszystkie płazy należące do rzędu płazów ogoniastych (<i>Caudata</i>).		
⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.		
— Informacje, których podanie w świadectwie jest wymagane, muszą zostać wprowadzone do systemu TRACES w dniu wydania niniejszego świadectwa i nie później niż w ciągu 24 godzin.		
— Kolor pieczęci i podpisu musi różnić się od koloru pozostałych adnotacji na niniejszym świadectwie.		
— Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni od daty wydania.		
Urzędowy lekarz weterynarii		
Imię i nazwisko (wielkimi literami):	Kwalifikacje i tytuł:	
Lokalna jednostka weterynaryjna:	Nr lokalnej jednostki weterynaryjnej:	
Data:	Podpis:	
Pieczęć:		

CZĘŚĆ B

ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT
na potrzeby wprowadzania do Unii Europejskiej przesyłek zawierających salamandry

PAŃSTWO:

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa/Imię i nazwisko Adres Państwo Tel.		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a.	
			I.3. Właściwy organ centralny			
			I.4. Właściwy organ lokalny			
	I.5. Odbiorca Nazwa/Imię i nazwisko Adres Państwo Tel.		I.6.			
	I.7. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Państwo przeznaczenia	Kod ISO
	I.11. Miejsce pochodzenia Nazwa Adres Nazwa Adres Nazwa Adres		I.12.			
	I.13. Miejsce załadunku Adres		I.14. Data wyjazdu		Godzina wyjazdu	
I.15. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Dokument identyfikacyjny:		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE				
		I.17. Numer(y) CITES (')				
I.18. Opis towaru				I.19. Kod towaru (01069000)		
				I.20. Ilość		
I.21.				I.22. Liczba opakowań		

I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika	I.24.
I.25. Cel certyfikacji: Inne ☐ Hodowla ☐ Zatwierdzone organy ☐	
I.26.	I.27. Przywóz lub dopuszczenie na terytorium UE ☐
I.28. Oznakowanie towaru Gatunek (nazwa systematyczna) Ilość	

PAŃSTWO

Salamandry

II. Informacje dot. zdrowia

II.a. Numer referencyjny świadectwa

II.b.

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że zwierzęta opisane w części I spełniają następujące wymagania:

- II.1. Przesyłka zawierająca salamandry ⁽²⁾ pochodzi z państwa trzeciego pochodzenia wymienionego w załączniku I do decyzji Komisji 2004/211/WE, w części 2 załącznika II do decyzji Komisji 2007/777/WE, w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, w części 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 119/2009, w części 1 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 206/2010 lub w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 605/2010.
- II.2. Salamandry zostały przebadane w ciągu 24 godzin przed planowaną wysyłką przesyłki do Unii Europejskiej i w czasie badania nie wykazały żadnych klinicznych objawów zakażenia grzybem *Batrachochytrium salamandrivorans* (Bsal), w szczególności uszkodzeń ani owrzodzeń skóry.
- II.3. Przesyłka zawierająca salamandry została odizolowana od innych salamander najpóźniej w momencie badania, o którym mowa w pkt II.2, i od tego czasu nie wchodziła w kontakt z innymi salamandrami.

Uwagi:**Część I:**

(1) Uzupełnić lub niepotrzebne skreślić: Numer zezwolenia CITES dotyczy wyłącznie zwierząt wymienionych w Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (konwencja waszyngtońska)

Część II:

(2) „Salamandry” oznaczają wszystkie płazy należące do rzędu płazów ogoniastych (*Caudata*).

— Kolor pieczęci i podpisu musi różnić się od koloru pozostałych adnotacji na niniejszym świadectwie.

— Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni od daty badania w państwie trzecim pochodzenia.

Urzędowy lekarz weterynarii

Imię i nazwisko (wielkimi literami):

Kwalifikacje i tytuł:

Data:

Podpis:

Pieczęć:

Część II: Zaświadczenie

ZAŁĄCZNIK II

WARUNKI MINIMALNE DLA ODPOWIEDNICH OBIEKTÓW MIEJSCA PRZEZNACZENIA

- 1) Odpowiedni obiekt miejsca przeznaczenia:
 - a) dysponuje systemem zapewniającym odpowiedni nadzór nad salamandrami;
 - b) znajduje się pod kontrolą urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii;
 - c) jest czyszczony i odkażany zgodnie z instrukcjami wydanymi przez właściwy organ.
 - 2) Podmiot prowadzący odpowiedni obiekt zapewnia:
 - a) czyszczenie i odkażanie zbiorników, klatek lub innych przedmiotów mogących stanowić źródło zakażenia, stosowanych w transporcie salamander, chyba że zostaną one zniszczone w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się Bsal;
 - b) regularne odbieranie odpadów i ścieków, ich przechowywanie, a następnie przetwarzanie w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się Bsal;
 - c) badanie padłych podczas kwarantanny salamander w laboratorium wskazanym przez właściwy organ;
 - d) przeprowadzenie niezbędnych badań i niezbędnego leczenia salamander w porozumieniu z urzędowym lub zatwierdzonym lekarzem weterynarii i pod jego kontrolą.
 - 3) Podmiot prowadzący odpowiedni obiekt miejsca przeznaczenia informuje urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii o chorobach lub przypadkach padnięcia salamander w czasie kwarantanny.
 - 4) Podmiot prowadzący odpowiedni obiekt miejsca przeznaczenia prowadzi rejestr:
 - a) terminów, liczby i gatunków salamander przyjmowanych i opuszczających dla każdej przesyłki;
 - b) kopii świadectw zdrowia zwierząt i wspólnych dokumentów weterynaryjnych wejścia towarzyszących przesyłkom zawierającym salamandry;
 - c) przypadków zachorowań i liczby padnięć z każdego dnia;
 - d) dat i wyników badań;
 - e) rodzajów i dat leczenia oraz liczby zwierząt poddanych leczeniu.
-

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURY SPRAWDZANIA, POBIERANIA PRÓBEK I BADANIA POD KĄTEM BSAL ORAZ LECZENIA BSAL

1) W trakcie kwarantanny salamandry są poddawane następującym procedurom:

- a) Jeżeli jednostka epidemiologiczna liczy co najmniej 62 salamandry, wymazy ze skóry salamander poddanych kwarantannie muszą zostać zbadane pod kontrolą urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii przy pomocy odpowiedniego badania diagnostycznego w piątym tygodniu od daty wprowadzenia salamander do odpowiedniego obiektu, z zachowaniem liczebności próby określonej w tabeli referencyjnej, chyba że podmiot wybierze leczenie zgodnie z lit. b).

Tabela referencyjna ⁽¹⁾:

Wielkość jednostki epidemiologicznej	62	186	200	250	300	350	400	450
Liczebność próby	62	96	98	102	106	108	110	111

⁽¹⁾ Przy założeniu, że częstość występowania Bsal w jednostce epidemiologicznej wynosi 3 %, współczynnik pewności wykrywania Bsal wynosi 95 %, a czułość odpowiedniego badania diagnostycznego jest wyliczona na 80 %.

- b) Jeżeli podmiot wybierze jeden z rodzajów leczenia wymienionych w pkt 3 lub we wszystkich przypadkach, kiedy jednostka epidemiologiczna liczy mniej niż 62 salamandry, podmiot musi poddać wszystkie salamandry znajdujące się w przesyłce leczeniu przeciwko Bsal pod kontrolą urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w sposób wymagany przez właściwy organ.
- c) W przypadkach, o których mowa w lit. b), urzędowy lub zatwierdzony lekarz weterynarii może zażądać przeprowadzenia reprezentatywnego badania jednostki epidemiologicznej przy pomocy odpowiedniego badania diagnostycznego przed leczeniem, aby monitorować występowanie Bsal, lub po leczeniu, aby potwierdzić, że Bsal już nie występuje.
- d) Wymazy ze skóry salamander pobrane od wszystkich salamander padłych lub salamander chorych z objawami klinicznymi, zwłaszcza osobników z uszkodzeniami skóry, muszą zostać zbadane pod kontrolą urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii przy pomocy odpowiedniego badania diagnostycznego w momencie, gdy wystąpią u nich uszkodzenia skóry lub inne objawy kliniczne, lub w chwili padnięcia, w zależności od tego, który termin przypadnie wcześniej.
- e) Wszystkie salamandry, które padły w odpowiednim obiekcie, muszą zostać poddane nekropsji pod kontrolą urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii, w szczególności pod kątem wykrycia objawów Bsal, aby w miarę możliwości potwierdzić lub wykluczyć Bsal jako przyczynę padnięcia.
- 2) Wszystkie badania pobranych próbek oraz nekropsja w czasie kwarantanny muszą być przeprowadzane w laboratoriach wskazanych przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii.
- 3) Za skuteczne uważa się następujące rodzaje leczenia:
- a) utrzymywanie salamander w temperaturze co najmniej 25 °C przez co najmniej 12 dni;
- b) utrzymywanie salamander w temperaturze co najmniej 20 °C przez co najmniej 10 dni w połączeniu z zanurzeniem w kąpeli z zastosowaniem polimyksyny E (2 000 j.m./ml) przez 10 minut dwa razy dziennie, a następnie zastosowanie worykonazolu w aerozolu (12,5 µg/ml);
- c) wszelkie inne rodzaje leczenia o podobnej skuteczności w eliminowaniu Bsal, opisane w recenzowanych artykułach opublikowanych w czasopiśmie naukowych.